

CAMIÑANDO POLA BRÉTEMA,
OS TEUS OLLOS, COMA ESTRELAS,
ALUMEAN O SENDEIRO DA ALMA,
COMA SE FOSEN FAROIS NA NÉBOA.
AS ONDAS DO MAR ATLÁNTICO,
CO SEU ETERNO BALBORDO,
CANTAN Á LÚA DE PRATA,
NOITE TRAS NOITE, SEN DESCANSO.
GALICIA, TERRA DE LENDAS,
DE PEDRA E DE AUGA MESTURA,
ONDE O CORAZÓN LATEXA FORTE,
AO COMPÁS DUN PANDEIRO ANTIGO.

Youssef Jatim Yáñez e
Pedro Bellón Vecino